

כל המנחות באות מצה פרק חמישי מנחות נה.

מסורת הש"ס

(א) תרומת פ"ח מ"ד נדרסת
לג': (ב) גס: (ג) שם,
(ד) קדושתו (ד) פסחים
ט"ה, (ה) יצומת מ. סוטה
טו. שבושת ט"ז. מ"ח
ז"ה נמחק. (י"א) מנשה.
(י"ב) א"ס י"ה עשרה
לפניו טוטל. (י"ג) כ"א
מנשה, (יד) לציבור מנשה
(ט"ז) נוע"ש חוס' מג:
ז"ה החושב, (ט"ח) עיבת ודמיו
נמחק וכל"ל בתוספתא ודמיו
תרומת נמי מנאסח.
(ט"ט) ונתי' חילין. ד"ה
ודלמא, (ל) לתריה ליתא
מדיין. ז"ה.

תורה אור השלם

1. כל המנחה אשר
תקריבו לוי לא תעשה
חמץ כי כל שאר וכל דבש
לא תקטירו ממנו אשה
לוי ויקרא ב יא
2. לא תאפה חמץ חלקם
נתתי אתה מאפי קדש
קדשים הוא ובאשר
וראש: ויקרא ו י

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ומינה וכו'
דמייתי: (ב) ד"ה תורם וכו'
יאלכס מיד זהו כלל תאנים:

לעזי רש"י

טורניר. לעצב (את הבצק כדי לתת לו צורת פת).

רבינו גרשום

[illegible]

(א) שיך לדף נג ע"ב בגמ' מאי חסירה או יתירה.
(ב) ע"ב.

במחשבה: כדאמרינן בעלמא (שבת 97 קמ"ג). נותן עיניו בזה וזה ואוכל ומנא אחר: **ומינה:** כלומר מהא דר' אלעזר גופא (6) מייתי פירכא: **אלא אינן כמות שכן.** השאט משערינן בזה להו מעשרות לענין מדה אי הוה בייל להו להק דתריס בנתינ משתכח מעשר וזוהי:

תורמין תאנים על הגרורות. וזמין:

מקום שרגיל לעשות כו'. שמאין
אנשים שיעשו ו' גרוגרות וישתמרו או
הוא עצמו יעשה אותם גרוגרות לאחר
זמן עם תאנים שלו: מקום שאין
רגיל לא. דבעינן שיתרום מן המתקיים
ותאנים לחץ מרקיצין ואין משתמין:
אי איכא כהן. שיתנם מיד: פורס מן

היפה. שמה כהן יאכלם מיד (ב). תאנים
יפין ואין מתקיימין. גרורות מתקיימין
ואין יפין: ולא גרורות על התאנים.

בזמניו: ואפילו במקום שרגיל. ולא
אזמרינו סופו של כהן נמי לעשות
גרגורגרות ונמצא שאינו מפסידן אלא
יזיל בחר השתא והרי הוא ממעט
במעשר: דליכא כהן. ובעי למצניעהו
עד לנישכא כהן וליחיד ליה הלכך
מורס מן המתקיים: בשרי טעמי.

כגון הכא דלאמרינן רישא דליכא כהן
וסיפא דליכא כהן: ולא מוקמינן כהרי
תנאי. דלא אמרינן רישא דליכא
כהן ודקפדתה היסחן וחסד מן
המתקיים תנאי הוא דהא כהן תנאי
פלוגי כהרי: **במתנאי** שנאמר כל המונה
אשר תקריבו וגו'. ארשא קאי דקמי
וושמטן שלא יתמיני ו' מקודש קמיא
משמע ה': **עריסה**. טוריסה. גמ'
מה"מ

ובכחשבה מה תרומה גדולה בעין יפה אף תרומת מעשר בעין יפה וזינה א"ר אלעזר בר רבי יוסי אבא היה נוטל עשר גרוגרות שבמקצוע על תשעים שבכלכלה א"א שלמא לכמות שהן ¹⁶ אמרי' שפיר אלא אי אמרת כמות בציר להו כי אתא רב דימי א"ר אלעזר שאני גרוגרות הואיל ויכול לשולקן ולהחזירן לכמות שהן ת"ר ¹⁷ | תורמין תאנים על הגרוגרות במקום שרגילין לעשות תאנים גרוגרות ולא גרוגרות על תאנים ואפי' במקום שרגילין לעשות תאנים גרוגרות אמר מר תורמין תאנים על הגרוגרות במקום שרגילין לעשות תאנים גרוגרות במקום שרגילין איין במקום שאין רגילין לא היכי דמי אן דאיכא כהן מקום שאני רגיל אמאי לא והתנן ¹⁸ מקום שיש כהן תורם מן היפה אלא פשיטא דליכא כהן אימא סיפא ולא גרוגרות על התאנים ואפילו במקום שרגיל לעשות תאנים גרוגרות ואי דליכא כהן אמאי לא והתנן ¹⁹ מקום שאין כהן תורם מן המתקיים אלא פשיטא דאיכא כהן רישא דליכא כהן אימא דליכא כהן אן רישא דליכא כהן סיפא דליכא כהן אמר רב פפא ש"מ דחמינו ומוקמינו מתני' בברי משמי

וְנִי^א סִדַּל מִנְחֹת נִילִשׁוֹת בְּפוֹשְׁרִין וּמִשְׁמָחַן
שִׁירָה עֹבֵר בְּלֹא תַעֲשֶׂה שְׁנֹאמֵר^ב כֹּל הַמִּנְחָה
וְיִוָּחִיב עַל לִישׁוֹתָהּ וְעַל עֲרִיכָתָהּ וְעַל אִפְיִיתָ:
קִישׁ דֹּאמֵר קָרָא^ג לֹא תֹאפֶה חֲמִין חֲלָקִים אִפִּי^ד
וְכִי הוּא דֹאחָה הָאִי מִיבְעִי לִיה לְכַדְתִּינָהּ לֹא
תֹאפֶה

ה גדולה ולא בתרומת מעשר כדת
תרומת מעשר נטלת שלא מן המוקף
הגט (גיטין דף ל:) גבי תרומת מעשר
מן המוקף מפרש ר"ם דהיינו מדרבנן
ומיהו נראה דלענין מחשבה לא פליגי

ת. מתרומה מה

לתרומה שכן נטלת במחשבה משמע
לכבלי עלמא פריך והיינו תרומת
מאשר דלמיז צה (במדבר יח) אחס
וגם חסר ומתוך פי' הקונט' דבדורות
(דף נא: וסג) משמע דבמחשבה פליגי
גבי היו לו מאה עולאש ונטל עשרה
עשרה ונטל אחד ר' יוסי בר אבא
יהודה אומר מעשר דסבר ר' חנני
אלעזר בן גומל ואיתקש מעשר בהמה
למעשר דגן ומעשר כר' קריי' רחמנא
תרומה ופי' בקונט' דמשום מחשבה
מוקי ליה רבי יוסי ברבי יהודה כגלגל
אלעזר ומתוך פירושו נמי (א' הדי)
משמע דאפילו בתרומה גדולה ליה
ליה מחשבה דאי אית ליה לא
הוה כריך למימר דלגלג אלעזר בן
גומל היא דאפילו לרבנן נמי מזניו
למיץ מחשבה (א' ח) בצעשר למקרייה
מחשבה ומיזו מזניו למימר
דמשום תרומת מעשר שבו קרייה
רחמנא תרומה וא"ת ולמה ליה למימר
דלגלג דאפילו ר' יוסי ברבי יהודה

דגן מה מעשר

דגן ונטל אחד מעשרה אף מעשר
בהמה כן ולא צעי העברה תחת
השטן אלה (א) שיש עשרה לפיו
ונטל אחד מהן אף לפנים דמייני
דאבא אלעזר דילפינן תרומת מעשר
מתרומה גדולה לענין אומד אע"ג
שלא היה סביר ללמוד זה מזה לבני
העם דתרומה גדולה אף היה שיעור
מעשר בהמה ממעשר דאף אע"ג דמפקי
עיה דלר' יוסי ברבי יהודה הוי מעשר
אבא אלעזר כן גומל דשרי מאומד ולא
כאף אלעזר ה"ל דלע"ג (ב) דלא חיישין
ובבב פ"י בקטנות כלאר צעלמא
ושרי נמי בשמיטת ע' שנות עיניו
(ג) בתמצה שחשכז ואומר שני לוגין
הוי קרי מתמצה ואשכחן נמי דובחא
במעשה ונראה דכלל דידור נמי הוי
שטות וקטן וקמי סופא חרש שדבר
ספחא למסכת תרומות מצאתי מפני
הבאין כחלד ויהי ילפ' מנייניה שטות
לדוכה האר' הירוקא יין שני הכותים
זות דשרינן כשאומר מעשר שני ללפניו
יין מגביהין תרומות ומעשרות ביום טוב
פריך בגמרא (סס דף קנב) הא מתקן
כשמעלו ביה שפאשר מעשה אבא
הסד דלפנין תרומות ואפי' דמאי אור
לדוכה כפ"ק לחולין (דף י) גבי ר"מ
ובקרי תנאי דכולהו ליתא כן ויפא
כל המנחות נדרשות בפורשתן אע"ג
ליתא ליהנות במקום ויחין אכל יין
דמשמע כל המנחות אפילו לחם הפנים
ס' לישנן ועריכתן בחוק ויש לומר דהא
יוזל כלום הפנים דל"ש כיון דלא צריך
וה"ל דפ' שמי הלחם (עקמא כ) פריך
ומקלל לישנן בפנים דלשון אשכחן

אָפֿילוּ לִמְד' מִדַּת יֵשׁ לֹא נִתְקַדְּשָׁה:
אָפֿ

עין משפט
נר מצוה

יח א ב ג מ"י פ"ה מהל'
תרומות הלכה א:
יט ד מ"י פ"ז מהל' מעה"ק
הלכה כא:
כ ה מ"י שם הלכה יד:
כא ו מ"י שם הלכה טו:

מוסף רש"י

[illegible]

יטה מקובצת

[illegible]